

Ганчо въ гората.

Ганчо бѣше непослушно момче. Веднажъ поиска да отиде въ гората. Майка му го убѣждаваше да не ходи, защото ще се изгуби, но той не я послуша и отиде. Дълго тича Ганчо изъ гората и чакъ когато видя, че слънцето се скрило задъ балканскитѣ височини, разбра кждѣ е. Страхъ го обземаше като си спомнѣше, че се намира въ тѣзи необитаеми гори, пълни съ вълци. Мръкна се. Мѣсецътъ, пълень и червенъ, се показа на небето, обкръженъ съ хиляди звѣздици. Далечъ нѣкждѣ се чуваше виенето на вълцитѣ. Подпомогнатъ отъ освѣтлението на мѣсеца, той си тръгна и едва на разсъмване си отиде.

А каква мжка причини Ганчо на родителитѣ си!

Здравецъ.

